

המסטיק החד

משעה 6.30 בדיוק כבר רוי חץ אברהם את עיניו שר השניה עוד נפוכה עליהן. ורוי עשה מוקדמת ביותר נגבו בני-גילו אך לא נגבו ממרנס המשפחה.

בוקר

באגמים הנרחבים של שכונת התקווה, הנקראים משום מה רחובות מנתר אברהם, ברנלו הפצועה, לחנות המכולת עוד בט רם התלבש. משם עליו להביא מלוא הסל פיתות ומלוא הסיר חלב. אחרי כן הוא ממחר לבית-הספר. עבודתו אינה מפריעה בעדו להיות תלמיד בכיתה ד'. הוא שולט ב-עברית למרות שעלה רק לפני שלוש שנים מעירק.

בנותה ד' של בית-הספר היסודי בשכונת התקווה אין אברהם נכרל במאור מה משאר חבריו לביתה. תפיסתו מפותחת מאוד והוא מסוגל לריכזו ולי שקידה מלתי רגילים.

את ארוחת הצהריים אוכל אברהם שש פעמים בשבוע במטבח של בית-הספר. הארוחה מוגשת ל-20 תלמידים שמצב בריאותם לקוי או שהם חסרי-אמצעים. לצורך זה נאספה מנות על הסף השבוע.

ערב

לילדים רבים אחרים זהו כבר אמצע הלילה. אברהם חוזר מעבודתו מונה בעזרת אמו את ההכנסה היומית. מהסכום הכללי יש להפריש מיד 5 ל"י ו-400 פרוטה — בשביל ל-תחיל את העסק מחר מחדש, לשדל אזרחים אחרים שים לקנות מסטיק, סוכריות מנטה, או סוכריות נגד שיעול — הכל בעד חת רוח טוב. אומץ-לב וחיוך רחב.

פעות אחר-הצהריים הן מוקדמות מוקדמות להב-בת שעוריה, בצורתא עם אהרו יוסף, תלמיד בתה ליד השולחן הצר היחיד במחנה. אהרו-יוסף מנגן על שעת השניה הקצרה, ההמרחית במקצוע שגור.

פני הצינור למאכלה זוטא אברהם את ארוחת הערב במטבח הקטן. הוא משתתף פעיל בהכנתה, בוחש בסירים המת-ישלים. אברהם הוא היחיד הבית של משפחה נכאי, פעד נאמן לאמו ולאשתו. זהו שעותיו למתן עזרה לילדים מסטיק נערי.